

מסכת גיטין

פרק ו'

א. **ה**ואומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי, אם רצה לחרז, יחרז. **ה**אשנה שאמרה, התקבל לי גטי, אם רצה לחרז, לא יחרז. **ל**פייה, אם אמר לו הבעל, אי אפשרי שתתקבל לה אלא הולך ויתן לה, אם רצה לחרז, יחרז. **ר**בן שמעון בן גמליאל אומר, אף **ה**ואמרה טל לי גטי, אם רצה לחרז, לא יחרז:

ב. **ה**אשנה שאמרה, התקבל לי גטי, צריכה שתמי כתמי עדים, שניים שאומרים בפנינו אמרה ושניים שאומרים בפנינו קיבל וקרע, אפלו הוא בראשונים והו האחרונים, או אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד מצטרף עמם. **נ**ערה המארסה, היא ואביה מקבלין את גטה. אמר רבי יהודה, אין שתמי זדים זוכות כאחת, אלא אביה מקבל את גטה בלבד. וכל שיאינה יכולה לשמור את גטה, אינה יכולה להתגרש:

ג. קטעה שאמרה התקבל לי גטי, אינו גט עד שיגיע גט לידי. לפיכך אם רצה הבעל לחזור, יחזור, שאנו קטן עוזה שלווה. אבל אם אמר לו אביה, צא והתקבל לבתי גטה, אם רצה להחזיר, לא יחזיר. הוא אומר תן גט זה לאשתי במקום פלוני, וננתנו לה במקום אחר, פסול. הרי היא במקום פלוני, וננתנו לה במקום אחר, כשר. האשה שאמרה התקבל לי גטי במקום פלוני, וקיבלו לה במקום אחר, פסול. רבוי אליעזר מכשר. הבא לי גטי ממקום פלוני וhabayavo לה מקום אחר, כשר:

ד. הבא לי גטי, אוכל בתרומה עד שיגיע גט לידי. התקבל לי גטי, אסורה לאכל בתרומה מיד. התקבל לי גטי במקום פלוני, אוכל בתרומה עד שיגיע גט לאותו מקום. רבוי אליעזר אוסר מיד:

ה. הוא אמר, כתבו גט ותנו לאשתי, גרשינה, כתבו אגרת ותנו לה, הרי אלו יכתבו וייתנו. פטרינה, פרנסינה, עשו לה כבמוס, עשו לה כראוי, לא אמר כלום. בראשונה היו אמורים, היוצאה בקורס ואמר, כתבו גט לאשתי, הרי אלו יכתבו וייתנו. חזרו לומר, אף המפרש והיוצאה בשירא. רבוי שמעון שזורי אומר, אף הפסקן:

ו. מי שהיה משליך לבור ואמר, כל השומע את קולו יכתב גט לאשתי, הרי אלו יכתבו וייתנו. הבריא שאמר, כתבו גט לאשתי,

רְצָחָה לְשַׁחַק בָּה. מֵעֶשֶׂה בְּבִרְיאָה אֶחָד שֶׁאָמַר, כְּתָבוּ גֶּט לְאַשְׁתִּי,
וְעַלְהָ לְרֹאשׁ הַגָּג וְנִפְלֵל וְמַת. אָמַר רַبּוֹ שְׁמַעוֹן בָּנוֹ גִּמְלִיאָל, אָמַרוּ
חֲכָמִים, אִם מַעֲצָמָוּ נִפְלֵל, הָרַי זֶה גֶּט. אִם הַרְוִיחַ דְּחַאתָוּ, אִינּוֹ גֶּט:

ז. אָמַר לְשָׁנִים, הָנוּ גֶּט לְאַשְׁתִּי, או לְשַׁלְּשָׁה, כְּתָבוּ גֶּט וְתָנוּ
לְאַשְׁתִּי, הָרַי אַלּוּ יְכַתְּבוּ וַיִּתְּנוּ. אָמַר לְשַׁלְּשָׁה, הָנוּ גֶּט לְאַשְׁתִּי, הָרַי
אַלּוּ יְאַמְרוּ לְאֶחָרִים וַיְכַתְּבוּ, מִפְנֵי שְׁעֻשָׂאָן בֵּית דִין, דְּבָרֵי רַבִּי
מַאיָּר. וּזֹה הַלְּכָה הָעֶלֶת רַבִּי חַנִּינָא אִישׁ אָנוֹן מִבֵּית הָאָסּוּרִין, מַקְבֵּל
אַנְיִ בָּאוּמָר לְשַׁלְּשָׁה, הָנוּ גֶּט לְאַשְׁתִּי, שְׁיְאַמְרוּ לְאֶחָרִים וַיְכַתְּבוּ,
מִפְנֵי שְׁעֻשָׂאָן בֵּית דִין. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, נוֹמִינוּ לְשַׁלְּית, אָף אָנוּ
מַקְבְּלִין, שְׁאָפְלוּ אָמַר לְבֵית דִין הַגָּדוֹל שְׁבִירּוּשָׁלִים, הָנוּ גֶּט
לְאַשְׁתִּי, שְׁיַלְמָדוּ וַיְכַתְּבוּ וַיִּתְּנוּ. אָמַר לְעַשְׂרָה, כְּתָבוּ גֶּט לְאַשְׁתִּי,
אֶחָד כּוֹתֵב וְשָׁנִים חֹתְמִין. כָּלֶם כְּתָבוּ, אֶחָד כּוֹתֵב וְכָלֶם חֹתְמִין.
לְפִיכָּה, אִם מֵת אֶחָד מִקְּנוֹ, הָרַי זֶה גֶּט בְּטִילָה: